

Prețul unui exemplar 20 iloci

Zis a Iisus:
Eu sunt
Calea
Adeverul
și
Viața

Buna Vestire

pentru toți

La
Dumnezeu,
o credință
o iubire,
o speranță.

Nr. 6

OCTOMVRIE 1918

Anul I.

Apare:
În fiecare lună odată
Abonamentul
se trimite la
Administrația

Redacția și Administrația:
Buna Vestire, Nagydisznod 547

Conto la cassa de păstrare postale ung.
Nr. 23644

Abonamentul:
Pe un an cor. 250
Pe jumătate an CT 30
Jăsuște după înțelegere

Firma cismarului

„Nici odată nu e prea târziu ca să le dregi”

Aceste cuvinte le-am citit în luna Decembrie la fereastra atelierului unui cizmar, în marele oraș Toronto din Canada. Cismarul împrumutase aceasta zicătoare, foarte mult întrebuințată în limba engleză ca să se folosească de ea în scop comercial. Deși această vorbă poate să se potrivească foarte bine cu afacerile unui cizmar, nu-i însă la locul ei în însemnata afacere a mântuirii sufletelor. Când e vorba de lucrurile vecinice, poți să auzi foarte des pe unii oameni nelegiuji zicând cu nepăsare: Am de gând să mă îndrept și să mă port mai bine în viitor. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată că omul în starea lui firească nu se poate nici dregi, nici îndrepta. *»Cei care sunt în trup nu pot să placă lui Dumnezeu.»* (Romani 8, 8). Stânta Scriptură în adevăr

stabilește pe deplin că ei sunt »morți în greșelile și păcatele lor» (Efes. 2,1).

Este »prea târziu ca să te dregi», căci Domnul Isus a zis: *»Dacă cineva nu va fi fost născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.»* (Ion 3, 3). Noua naștere este de neapărată trebuință. *»Nu te mira de ce v'am zis: voi trebuie să fiți născuți de sus.»* (v. 7). Buna purtare în viitor nu poate să șteargă trecutul, căci Dumnezeu cere faptele ce au trecut. Îndreptându-te numai nu vei anula faptele vechi, cari sunt cuprinse în istoria vieții tale.

Vorbind despre o purtare mai bună în viitor decât în trecut, cu speranța că ast-fel îți vei scăpa mai ușor sufletul, este o groaznică amăgire, **îndreptarea nu este preînnoire.**

Dumnezeu a dovedit că totuși

lumea este vinovată înaintea Lui. (Romani 3, 19).

Este o înspăimântătoare amăgire să crezi că nu-i nici o dată prea târziu să-ți dregi viața, și că ai fi în stare să-ți asiguri viața vecinică înșirând la mătânie, cântând psalmii, luând grijană, făcând pomeni, jinând toate posturile, și alte forme sau ceremonii. *In privința mântuirii omului, Dumnezeu trebuia să săvârșiască toate sau nimic. Lăudat fie Dumnezeu, lucrul e făcut. Pe cruce Iisus a zis: „S'a sfârșit!”*

Cine crede într'ânsul nu este osândit, iar cine nu crede a și fost osândit, pentru că n'a crezut în numele Unui născut Fiul al lui Dumnezeu. (Ioan 3, 18). Procesul s'a judecat, sentința a fost pronunțată; bărbații și femeile nepocăiți sunt deja osândiți, și toată vorbirea despre a-și drege purtarea, a întoarce foaia și a se face mai bun în viitor, este numai o încercare deșartă să convingă pe Dumnezeu să-i revizuiască procesul. Deținutul osândit la moarte și închis în celula pușcării, așteaptă ziua execuțiunii sentinței cu spaimă și tremur. Astfel și necredinciosul stă gata să fie repezit într'o pierzare veșnică, căci fragedul fir al vieții, care-l mai ține e pe punctul să se rupă în orice moment. Deși nepocăiții sunt »deja osândiți«, lumea noastră fiind celula închisoarei lor, o mântuire gratuită, deplină și actuală le este oferită. Prin moartea și învierea lui Hristos, ertarea este pusă la îndemâna fiecăruia și încredințându-se în Acela care a pătimii pentru păcat, nevinovatul pentru cel vinovat, împă-

care cu Dumnezeu este acumă cu puțință.

Sprijinindu-se de isprăvita operă a Domnului Iisus, un păcătos, mort în greșalele și păcatele sale capătă viața veșnică, e născut în familia lui Dumnezeu și s'a făcut moștenitor al lui Hristos.

Dea Dumnezeu să faci această experiență, cîțitorule, și vei înțelege semnificarea acestui cuvânt: Lucrurile pe cari le-am iubit înainte, le urăsc acumă: și acelea pe cari le-am urât înainte, le iubesc acumă. Nu vei fi un păcătos *dres*, ci unul *preschimbat*. Versetul Sf. Scripturi în II. Ep. al lui Pavel către Corinteni se va adevăra cu tine. »Deci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut noi.« (II Cor; 5,17).

A. M.

Condițiunile D-nului Iisus pentru succesiunea lui.

de preot. E. M.

(Urmare din nr. 4.

II.

Un ceas important

a venit atuncia în a ta viață, da, cea mai importantă, cari să află. Însemnătatea ceasului acesta ajunge până în veci vecilor.

Iisus a zis: Căci D-zeu a iubit lumea așa de mult, în cât a dat pe Fiul său unul-născut, pentru-că ori-cine crede în dânsul să nu piară ci să aibă viață vecinică.» Ioan 3, 16.

. Dacă a iubit D-zeu pe lumea întreagă, atunci și tu iești aicia

numit și iubit de El, nu-i așa? Adecă acum ce ai de a face după cuvântul lui? Să crezi Lui? Da, tu trebuie să te *încredințezi* Lui. Viitorul și timpul de față în viața ta trebuie să o pui acum în mâinile lui Dumnezeu.

Așa se încredințeze bolnavul la doctor. Că însuși bolnavul nu poate să-și ajute și să-și vindece rana și bolnăvia. Dar Doctorul poate ajuta. Pentru aceea să-și încredințeze Doctorul. Așa nici tu nu-ți poți ajuta. Noi toți nu putem din ostentia noastră să ne scăpăm de păcate. Pentru aceea, să fie rana ta de pocăit cât de mare și rău și fără vindecare, așa cum ieși — tu poți să te încredințezi la Doctorul cel mai mare — Iisus Christos — iel te ajută și te vindecă.

Vin la Iisus, acum
El te iartă, acum
El te ajută, acum
Te iubește, acum

Vrei tu, iubite suflete, să faci aceasta? Acum? Atuncia te apleacă înaintea lui și spune-i: «Doamne Iisuse, eu însuși nu-mi pot ajuta, că sunt un sărac și perdut păcătos. Dar tu poți să-mi ajuți mie. Iartă-mi păcatele mele și mă primește ca pe al Tău copil propriu! Tie mă încred acum detot cu trupul și sufletul meu, pe timpul acesta și pe vecinicie.»

Când te dai așa Domnului, ori cu cuvinte asemenea, atunci ascultă încă un cuvânt unde ne zice Domnul Iisus: «cel care vine la mine nul voi da afară.» (Ioan 6, 37). Nu-i așa, când te-ai aplecat înaintea lui Iisus ai venit la Iisus? Dar ai venit, să te faci propriu Lui? Atunci după cuvântul acesta ce a făcut? Atuncia te-a primit! Dară El a zis, că nu dă pe nimenea afară,

cine vine la El. Nici pe tine nu te-a dat afară. Și dacă nu te-a dat afară, atunci te-a primit! Dară El a zis, că nu dă pe nimenea afară, cine vine la El. Și pe tine nu te-a dat afară. Și dacă nu te-a dat afară, atunci te-a primit! El a zis!

Și dacă te-a primit ce ți-o dat: adăți aminte de cuvintele cari le-am zis mai înainte: «Căci Dumnezeu a iubit lume așa de mult... ori cine crede... să aibă viață vecinică și să nu piară.» Ce au toți acei cari să încredințează Domnului Iisus? Ei au vieață vecinică! Te-ai încredințat într'adevăr Domnului când te-ai aplecat pe genunchi tăi? Când e adevăr, atunci ai primit tu viața vecinică! De ce? Pentru că Dumnezeu a zis'o!

Și dacă nici nu simțеști ceva despre viața vecinică, aceea nu o face. Nu simțirea să o așteptăm, fără trebuie să *credem*. Că simțirea oamenilor se schimbă foarte tare. Dar una nu se schimbă: Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci! Și într'acesta este pentru ceice se încredințează Domnului Iisus viața vecinică!

Iarăși și sătana se mișcă și vine și șoptește în ureche, tu numai ți-ai închipuit aceasta. Ce vrei să zici atunci? Cu simțire nu-i poți veni atunci. Că cu aceea nu-i poți impune. Dar cu *cuvântul* poți să-i vii. Tu poți să biruiești pe satana dacă îi spui: *Că stă scris!* Că stă scris: «pe cel care vine la mine, nu-l voi da afară.» Eu am venit și sunt primit. Că stă scris: Toți care cred în El, primesc viața vecinică. Eu cred în Domnul Iisus, adecă: eu am viața vecinică. Iisus a zis aceasta!

Atuncia neamicul nu mai poate spune nimic. Atunci în pace te lasă. Dar numai pe un timp scurt. După aceea iarăși vine. Pentru-că când pierde iel un suflet atuncia n'are pace, până nu-l ia iară în ghearăle lui.

Că nu are valoare, să vii la Iisus, și după aceea să mergi iarăș dela El. Trebuie să rămân la Iisus!

(Va urma)

Nimic să te oprească
Vin la moment.
Scăparea-ți e gătită,
Te așteaptă Christ.
Dacă crezi ai biruit.
De păcat ești scăpat,
Și pe Christ poți să-l slăvești
In veci de veci!

Apostoli mincinoși.

În zilele noastre iarăș trebuie să vedem cu usupărare mare, înțeleșivoury Cuvintele acestea atâta da dea înfelege după Russel: șapte timpuri, -- un timp ieste atâta ca 360 de zile și o zii atâta ca un an, adecă sunt șapte timpuri 7×360 de ani = 2520 de ani. Timpul acesta lung de pedeapsă (!) începe în anul 606¹ înainte ce a venit Domnul Iisus pe lumea aceasta la începutul captivității în Babilon; după socoteala aceasta are pedeapsa peste lumea întreagă în Octomvrie 1914 sfârșitul. În luna aceasta începe împărăția de o mie de ani cu «ziua de răsbunare». Ce fel de exempunere! Pe aceasta numai Russel a priceput-o!

În iubire cătră cuvântul Dlui, sf. scriptură, și cătră poporul lui Dumnezeu ne simțim obligați, a preveni pe toți, cari iubesc pe Domnul nostru Iisus Christos, de toată învățătura falsă.

Mileniștii ori oamenii de „faptul zilei“.

Secta aceasta sa despărțit dela Sămbătiști și nu țin Sămbăta fără că și noi pe Dumineca. Dar în învățatură sunt cu puține diferențe conform. Dice să numesc mileniști și oameni de

faptul zilei? Ei o ținea una, că trăim în începutul în împărăția de o mie de ani. Apoc. 20, 4. Profetul lor este Russel, un american. Americanul acesta o ținea una, precum iel a descoperit «planul lui Dumnezeu cu toată lumea».

Russel susținea, că în domnia lui Dumnezeu pe lumea aceasta sunt 3 perioade: 1. Timpul până la potop pe pământ, unde a stat omenimea sub domnia îngerilor. 2. De aicea a început până la timpul de față sub domnia satanei. 3. Mileneum sub domnia Domnului. Perioda sfârșită, adecă a treia începe în anul 1914. (!) De unde știe aceasta Russel? E de mirat!! 3 Moise 26, 18 stă scris: «Și dacă nici după acestea nu veți asculta de mine, eu vă voiu pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. Cuvintele acestea atâta da dea înfelege după Russel: șapte timpuri, -- un timp ieste atâta ca 360 de zile și o zii atâta ca un an, adecă sunt șapte timpuri 7×360 de ani = 2520 de ani. Timpul acesta lung de pedeapsă (!) începe în anul 606¹ înainte ce a venit Domnul Iisus pe lumea aceasta la începutul captivității în Babilon; după socoteala aceasta are pedeapsa peste lumea întreagă în Octomvrie 1914 sfârșitul. În luna aceasta începe împărăția de o mie de ani cu «ziua de răsbunare». Ce fel de exempunere! Pe aceasta numai Russel a priceput-o!

Pregătirea sa început în anul 1872, începutul «faptul zilei». Cu meșteșug a luat Russel pe număr aceasta ca și în 1914.

¹ Captivitatea Israelitenilor a început în anul 599 înainte de Christos.

1874 (!) a venit Domnul, *nevăzut*. 1878 o primit Domnia peste lume, că și atunci când a venit ca rege în Ierusalim o trecut 3—4 ani. (!) Din anul 1878 a început învierea a toți sfinților cari au murit, iarăș *nevăzut*, și ce-i ce sunt în viață nu mai mor, fără merg împreună cu moartea în mărire; aceia, cari trăiesc încă în anul 1914 se schimbă. Numai până la anul 1914 e posibil a veni la o «turmă mică» (de Russelian!) Plata lor este mărirea cea mai mare.

Dar ce să se întâmplare cu ce-i mulți, cari au murit înainte și fără Cristos? Russel are stat. În împărăția de o mie de ani ieste pentru aceste o deșteptare, (în contra apocalipsului 20, 5.) și să va predica lor și la toți pe lumea aceasta evanghelia. Aceste o au mai ușor, că nu trebuie să meargă pe calea cea strîmă în dureri, batjocuri și persecutare. (Isaia 35). Și cine nici aceasta nu dorește vine nimic cu suflet cu tot. (!) Despre iad nu ieste nici o vorbire, pentru că Dumnezeu ieste iubire și sufletul ieste mortal și pentru aceasta să poate nimici. Aceasta se întâmplă în împărăția de o mie de ani și după aceia ieste numai Dumnezeu în tot.

Să adunăm acum rătăcirile lui Russel și sunt aceste:

1. Toată socoteala ieste în contra voia Domnului: Despre ziua și ceasul acela nimenea nu știe. (Mateiu 24, 36).

2. Aserjiunea aceea, că Domnul a venit *nevăzut* în anul 1874 ai contra de apocalipsul 1, 7: Iată, vine cu nor și ori ce ochiu îl va vedea.

3. Invățătura aceea, după care se schimbă toți morți în împărăția de-o mie de ani în

contra de apoc. 20, după care numai creștini *cei adevărați* au parte de învierea cea dintâiu, și morți ceilalți nu se schimbă până când nu o trecut cei o mie de ani.

4. Invățătura aceea, că Cristos nu este a doaua persoană în divinitate, că o treime nu se află. Christos a fost îngerul cel mai mare și mortal. Imortalitatea o primit-o Cristos numai ca plată pentru că a fost ascultător. Învierea lui nu a fost trupește. Trupul lui ori s'a desfăcut în gas ori să ține undeva pitulat. *Asta e tot în contra sf. scripturi.*

5. Invățătura aceea, că omul e puțin mai bun ca animalul; în trup și în minte; sufletul lui trebuie să moară ca și cel de animal (vite) și imortalitate nu se află. E o nebulie dela Russel, a mărturisii, că sufletul este mortal, că sf. scriptură în-treagă în învățat imortalitatea sufletului. Aducem numai aminte rugăciunea Domnului: «Părinte, în mâinile tale încredințez sufletul meu». (Luca 23, 46).

6. Tăgăduire iadului ori și cine gândește aicea la pilda despre omul cel Bogat și Lazar unde ne zice Domnul: Cel bogat a fost în iad și în chin. Să în-treabă: Cum să potrivește învățătura lui Russel cu aceasta? Și aici are Russel sfat. Iel pri-cepe pilda aceasta ca și sămbă-tiști numai *în chip* (!) și zice: Omul cel bogat semneze națiune judeilor și Lazar pe păgâni. Omul cel bogat s'a făcut bolnav și început (!) a muri după răs-tignirea Domnului, 37 de ani mai târziu, în anul 70 a murit. Ale lui 5 frați sunt seminția judeilor (dar de aceștia sunt 12 și nu 5!) De atunci să mângăie pe păgân (dar și lazar a murit, și sufletul său s'a nimicuit (după

Russel) cu binecuvântarea evangheliei. Cu astfel de argumente vrea Russel a adevări, că nu este iad! Cine se alege astfel de învățător? Și conducător? Iel întradevăr un orb, care arată drumu la alt orb. (Mateiu 15, 14). Cine are urechii, să auză!

Krauss.

Despre rugăciune și puterea ei.

«Și aceasta este nesfiala pe care o avem la Dânsul, că dacă cerem ceva potrivit cu voința Lui ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă ceea-ce cerem știm că avem cererile pe care le-am cerut de la Dânsul.» (Ep. Ioan.)

1. Toate câte ve-ți fi ceru în rugăciune crezând ve-ți primi. — Matei 21, 22).

2. Veghiați și vă rugați ca să nu întrați în ispită. (Mateiu 26, 41).

3. De aceea zic vouă, toate câte vă rugați și cereți, credeți că a-ți luat și ve-ți avea. Marcu. 11, 24).

4. Veghiați dar în ori-ce timp rugându-vă să aveți putere ca se scăpați de toate acestea ce au să fie și ca să fiți puși înaintea fiului omului. — (Luca 21, 36).

5. Iar sosind la loc le zice: rugați-vă ca să nu întrați în ispită. (Luca 22, 40).

«Spiritul ne ajută în neputințele noastre; căci nu știm a ne ruga precum să care: dară însuși Spiritul se pune pentru noi cu suspinuri ce nu se pot spune.» (Romani 8, 26).

Fii adevăr!

Cel ce mărturisește adevărul, dă mărturie dreaptă, iar martorul mincinos înșelăciune. Vorbele mari sunt ca lovitura de sabie, iar limba înțelepților este vindecare: Buza adevărului în vecinic să va întări, iar limba minciunei numai o clipă. Înșelăciune au în inimă cei ce urzesc rele, iar cei ce sfătuesc la pace, simt bucurie. (Proverbele 12, 17—20).

Martorul credincios nu minte, dară martorul mincinos minciuni spune. Martorul adevărat mântue suflete, dară cel mincinos minciuni spune. (Proverbele 14, 5, 25).

Ca înorii și vântul fără ploaie, este bărbatul ce se fălește cu un dar mincinos. (Proverbele 25, 14).

Cel ce-și păzește gura sa, viața își păzește, iar cel ce cască prea tare buzele sale, dărăpănare-și pregătește. (Proverbele 13, 3).

Comunicațiune.

Aducem la cunoștința iubitorilor noștri cetitori, cumcă centrala de hârtie de gazete ne-a dat autorizație pe 48,000¹ coale de hârtie și în zile puține va

¹ Hârtia o am primit-o în zilele trecute.

veni hârtia. Pentru aceasta avem lipsă de bani și rugăm pe toți iubii noștri cetitori: Ajutați-ne și întru aceasta cu puțin dar, ca să nu ne facem adători pe foaia noastră. Ajutați a zidi împărăția cerului pe pământul acesta, că trăim la sfârșitul timpul și venirea Domnului nu-i departe. Dar până atunci să vie mulți la pocăință. Și prin foaia noastră facem slujba Domnului precum merg multe foi la mulți și le caută în sărăcie, în năcaz și suferințe și-i ducem mângăiere și-i îndreaptă pe calea cea strîmtă, pe care ajungem la scopul, care e de noi arătat: *viața vecinică.*

Împreună rugăm pe toți, cari nu au trimis bani pentru foile pe anul 1918, să bine voiți și să ne trimiteți, căci avem tare lipsă.

Și aceia iubii cetitori, cari ați plătit numai 2 cor. să bine voiți a ne trimite și diferența de 50 fil.

Aceia cari nu pot plăti foile le primesc și pe mai departe gratis.

Toți banii și darurile să se trimită pe adresa: **Buna Vestire, Nagydiznod 547.**

Cu 2, Cronica 25, 9 ff și Coloseni 3, 16 salutăm pe toți iubii noștri frați și pretini.

Redacția și Administrația.

Fraților și pretin!

Bine voiți, a ne sprinjini cu multe abonamentele!

Trimiteți multe adrese, ca să putem trimete la mulți „Buna Vestire“

Biblia întregă

și

Testamentul nou

să poate comanda la:

M. Krauss

Nagydisznód 547.

Invitare prietinoasă

la adunarea creștinească în

Cisnădie 350

în toată duminica
după amiază la 2 ore

CERCETĂRI BIBLICE

Precum este El, suntem și noi

I Ioan 4,17

In caracter:

	Hristos	Poporul Său
1. Fără pată,	I Petru 1,19	Filip 2,15
2. Credincios	Ebrii 3,2	Apoc. 17,14
3. Dovedit bun, adeverit	Faptele 2,22	II Tim. 2,15
4. Ascultător	Filip 2,8	I Petru 1,14
5. Sfânt	I Petru 1,16	I Petru 1,16
6. Bland și smerit	Matei 11,29	I Petru 5,5
7. Deosibit	Ebrii 7,26	II Cor. 6,17

In suferință:

1. Chinuit, asuprit	Isaia 53,10	Matei 24,9
2. Ocărat	I Petru 2,23	Matei 5,11
3. Disprețuit	Isaia 53,6	I Cor. 4,10
4. Omul durerilor	Isaia 53,6	Ioan 16,20'22
5. Un străin	Matei 25,35	I Petru 2,11
6. Ispitit	Ebrii 2,18	I Petru 1,6
7. Turburat	Ioan 11,33	II Cor. 4,8

In slujba:

1. Martor credincios	Apoc. 1,5	Faptele 1,8
2. Servul meu	Isaia 42,1	I Petru 2,16
3. Uns de Duhul Sfânt	Faptele 10,38	II Cor. 1,21
4. Lumina	Ioan 8,12	Matei 5,14
5. Sacrificator	Zach 6,13	Apoc. 1,6
6. Lucrător	Ioan 5,17	II Cor. 6,1
7. Roua	Osea 14,5	Mica 5,7

In mărire:

1. Judecător	Fapte 17,31	I Cor. 6,2
2. Împărat și Domn	Apoc. 11,15	Apoc. 22,5
3. Inviat	Rom. 8,11	II Cor. 4,14
4. Incoronat	Ebrii 2,9	I Petru 5,4
5. Mărit	Ioan 17,22	Ioan 17,22
6. Desăvârșit	Ebrii 2,10	I Petru 5,10
7. Intronat	Apoc 3,21	Apoc. 3,21

»Vedeți ce fel de iubire mare!...« (Ioan 3, 1—3).